

7. Про доступ до публічної інформації : Закон України від 13.01.2011 р. № 2939-VI. Дата оновлення 31.03.2023. URL : <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2939-17>
8. Науково-практичний коментар до Закону України «Про доступ до публічної інформації» / за заг. ред. Д Котляра К. : 2012. 335 с.
9. Свобода інформації в Україні та світі. Теорія та практика / упоряд. О. М. Павліченко, Р. І. Стадник ; ГО «Харківська правозахисна група». Харків : ТОВ «Видавництво права людини», 2015. 216 с.
10. Юридична енциклопедія : в 6 т. / за ред. Ю. С. Шемшученка та ін. К. : «Укр. енциклопедія ім. М. П. Бажана, 1998-2004. Т. 3 : К - М. 2001. 792 с.
11. Піддубна Л.П. Колегіальні органи управління: особливості організації та документування діяльності. Науковий вісник Академії мніципального управління, Серія "Управління". 2012. №3. С.134-143.
12. Про правовий режим воєнного стану : Закон України від 12.05.2015 р. № 389-VIII. Дата оновлення 09.07.2023. URL : <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/389-19>

REFERENCES:

1. Dotsenko, P.P., Yurchuk, L.A. (Ed.) (1971). Slovnnyk ukrainiskoi movy v 11 t. T. 2 : H - Zh. [Dictionary of the Ukrainian language in 11 vols. Vol. 2: G - Zh]. 550. [in Ukrainian].
2. Shylo, S. M. (2013). Poniattia ta zmist pravovykh harantii zakonnosti v sferi administrativnoi diialnosti militsii. [The concept and content of legal guarantees of legality in the sphere of administrative activities of the police]. *Visnyk Luhanskoho derzhavnoho universytetu vnutrishnikh sprav imeni E. O. Didorenka*. Vyp. 4. 283-292. [in Ukrainian].
3. Ivanov, V. V. (2001). Materialno-pravovi i protsesualni harantii zakonnosti prytyahнення do administrativnoi vidpovidalnosti. [Material-legal and procedural guarantees of legality of bringing to administrative responsibility]. *Dys. ... kand. yuryd. nauk*. 235. [in Ukrainian].
4. Kryzhanivskiy, A. F. (2009). Doktrynalnyi i prykladnyi status katehorii «harantii pravovoho poriadku». [Doctrinal and applied status of the "guarantee of legal order" category]. *Naukovi pratsi Odeskoi natsionalnoi yurydychnoi akademii*. № 8. 81–89. [in Ukrainian].
5. Kravchuk, M.V. (2013). Teoriia derzhavy i prava (oporni konspekty). [Theory of the state and law (reference abstracts)]. 287. [in Ukrainian].
6. Bandurka, O.M. (Ed.), Holovko, O.M., Perederii, O.S. ta in.. (2018). Teoriia derzhavy i prava. [Theory of the state and law]. Pidruchnyk. 416. [in Ukrainian].
7. Pro dostup do publichnoi informatsii. (2011, January 13). [On access to public information]. *Zakon Ukrainy № 2939-VI*. Retrieved from: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2939-17> [in Ukrainian].
8. Kotliar, D. (Ed.) (2012). Naukovo-praktychnyi komentar do Zakonu Ukrainy «Pro dostup do publichnoi informatsii». (2012). [Scientific and practical commentary to the Law of Ukraine "On Access to Public Information"]. 335. [in Ukrainian].
9. Pavlichenko, O.M., Stadnyk, R.I. (Ed.) (2015). Svoboda informatsii v Ukraini ta sviti. Teoriia ta praktyka. [Freedom of information in Ukraine and the world. Theory and practice]. 216. [in Ukrainian].
10. Shemshuchenko, Yu.S. (Ed.) (2001). Yurydychna entsyklopediia v 6 t. [Legal encyclopedia in 6 volumes]. (Vol 3. K - M). 792. [in Ukrainian].
11. Piddubna, L.P (2012). Kolehialni orhany upravlinnia: osoblyvosti orhanizatsii ta dokumentuvannia diialnosti. [Collegial management bodies: peculiarities of organization and documentation of activities]. *Naukovyi visnyk Akademii mnitsypalnoho upravlinnia, Seriia "Upravlinnia"*. №3. 134-143. [in Ukrainian].
12. Pro pravovy rezhym voiennoho stanu. (2015, May 12). [On the legal regime of martial law]. *Zakon Ukrainy № 389-VIII*. Retrieved from: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/389-19> [in Ukrainian].

Стаття надійшла до редакції 14.05.2024

УДК 342.9

DOI: 10.36550/2522-9230-2024-16-124-128

Малютяк Владислав Володимирович,
аспірант кафедри права та правоохоронної діяльності
Центральноукраїнського державного університету
імені Володимира Винниченка
3433000@i.ua
ORCID ID: 0009-0003-6557-497X

**ПРАВОВІ ЗАСАДИ ДЕРЖАВНОЇ РЕЄСТРАЦІЇ РЕЧОВИХ ПРАВ НА
НЕРУХОМЕ МАЙНО**

У статті розглядаються правові засади державної реєстрації речових прав на нерухоме майно в Україні.

Проаналізовано законодавчу базу, що регулює реєстрацію речових прав, зокрема, Закон України «Про державну реєстрацію речових прав на нерухоме майно та їх обтяжень». Окреслено ключові аспекти процедури реєстрації, її принципи та суб'єктів. Висвітлено функції державного реєстратора та його повноваження, а також особливості ведення Державного реєстру речових прав на нерухоме майно.

Розглянуто нововведення в законодавстві, спрямовані на спрощення процедури реєстрації та забезпечення правової визначеності у сфері нерухомості. Проаналізовано проблеми та недоліки, що виникають під час реєстрації речових прав на нерухоме майно, та запропоновано шляхи їх вирішення. У статті також приділено увагу міжнародному досвіду у сфері реєстрації нерухомого майна та можливості його імплементації в Україні.

На основі проведеного дослідження автором зроблені висновки щодо ефективності існуючої системи державної реєстрації речових прав на нерухоме майно та запропоновані рекомендації щодо її вдосконалення.

Ключові слова: державна реєстрація, речові права, нерухоме майно, державний реєстратор, законодавство, правова визначеність.

Malyutyak V. LEGAL PRINCIPLES OF STATE REGISTRATION OF REAL RIGHTS TO REAL ESTATE

The article examines the legal principles of state registration of property rights to immovable property in Ukraine. The legislative framework regulating the registration of property rights, in particular, the Law of Ukraine "On state registration of property rights to real estate and their encumbrances", was analyzed. The key aspects of the registration procedure, its principles and subjects are outlined. The functions of the state registrar and his powers, as well as the peculiarities of maintaining the State Register of real property rights to real estate are highlighted.

The innovations in the legislation, aimed at simplifying the registration procedure and ensuring legal certainty in the real estate sector, are considered. The problems and shortcomings arising during the registration of property rights to immovable property are analyzed, and ways to solve them are proposed. The article also pays attention to international experience in the field of real estate registration and the possibility of its implementation in Ukraine.

On the basis of the conducted research, the author made conclusions regarding the effectiveness of the existing system of state registration of property rights to immovable property and proposed recommendations for its improvement.

Key words: state registration, property rights, real estate, state registrar, legislation, legal certainty.

Постановка проблеми. Ефективна система державної реєстрації речових прав на нерухоме майно є критично важливою для забезпечення правової визначеності, захисту прав власності, залучення інвестицій та розвитку ринку нерухомості. В Україні система державної реєстрації, незважаючи на численні реформи, стикається з низкою проблем, які перешкоджають її ефективному функціонуванню. Ці проблеми включають юридичну невизначеність, бюрократичні труднощі, корупційні ризики та недостатнє використання сучасних технологій. Дослідження правових засад державної реєстрації спрямоване на вирішення цих питань, покращення правового регулювання та впровадження передових практик.

Незважаючи на існування Закону України «Про державну реєстрацію речових прав на нерухоме майно та їх обтяжень», деякі аспекти законодавства залишаються нечіткими або недостатньо врегульованими. Це призводить до різних трактувань норм, правових колізій, що створює складнощі для власників нерухомості та реєстраційних органів. Прогалини в правовому регулюванні обтяжень, процедур оскарження рішень реєстраторів та захисту прав на нерухоме майно негативно впливають на правову визначеність.

Проблема полягає в тому, що чинна система державної реєстрації речових прав на нерухоме майно в Україні, незважаючи на законодавчі зміни та реформи, не повністю відповідає вимогам сучасного суспільства та ринку. Основні труднощі включають юридичну невизначеність, бюрократичні перешкоди, високі корупційні ризики і недостатнє використання цифрових технологій. Вказані проблеми знижують ефективність реєстраційних процесів, створюють правову невизначеність, збільшують витрати і затримки, а також підривають довіру громадян до системи державної реєстрації.

Вирішення зазначених проблем сприятиме формуванню надійної, прозорої та ефективної системи державної реєстрації речових прав на нерухоме майно, що відповідатиме потребам сучасного суспільства та ринку нерухомості в Україні.

Аналіз останніх досліджень та публікацій. Вивчення питання правових засад державної реєстрації речових прав на нерухоме майно можемо знайти в наукових доробках вітчизняних вчених, серед яких варто зазначити Галуцьку В.В., Гриців Н.В., Дробота О.І., Дрозда О.Ю., Журавльова Д.В., Куркової К.М., Юніна О.С.

Мета статті полягає в аналізі та систематизації чинного законодавства України, що регулює державну реєстрацію речових прав на нерухоме майно, а також оцінці ефективності існуючої системи, виявленні існуючих проблем і недоліків у досліджуваному процесі.

Виклад основного матеріалу дослідження. Державна реєстрація речових прав на нерухоме майно є фундаментом правової системи будь-якої країни, оскільки забезпечує юридичну визначеність, захист прав власності та стабільність ринку нерухомості. Ця система відіграє ключову роль у розвитку економіки та суспільства, сприяючи залученню інвестицій, забезпеченню кредитування під заставу нерухомості та правовому регулюванню обороту нерухомого майна. В Україні питання правових засад державної реєстрації речових прав на нерухоме майно набуває особливої актуальності в умовах реформування правової системи та цифровізації адміністративних процесів.

Система державної реєстрації нерухомого майна в Україні пройшла складний шлях еволюції від радянської моделі до сучасного регулювання, що відображає прагнення до інтеграції з європейськими

стандартами. Ранні форми реєстрації мали суто адміністративний характер і не забезпечували належного захисту прав власників. З прийняттям Закону України «Про державну реєстрацію речових прав на нерухоме майно та їх обтяжень» [6] у 2004 році, система отримала нове обличчя, що передбачало створення єдиного державного реєстру і впровадження принципів прозорості та доступності інформації.

Сьогодні основні правові засади державної реєстрації речових прав на нерухоме майно включають принципи публічності, відкритості, достовірності, забезпечення правової визначеності та надійності реєстраційних записів. Принцип публічності означає, що реєстрація прав на нерухоме майно є відкритою для загального огляду, що сприяє прозорості та довірі до системи. Кожен має право на доступ до інформації про зареєстровані права, що дозволяє мінімізувати ризики шахрайства і правових суперечок. Принцип відкритості забезпечує доступ громадян до реєстраційних процедур та інформації. Електронні реєстри та онлайн сервіси полегшують цей процес, роблячи його зручнішим та менш бюрократизованим. Принцип достовірності гарантує, що всі внесені до реєстру дані є точними і достовірними, що забезпечує юридичну силу реєстраційних записів та захист прав власників. Принцип правової визначеності дозволяє забезпечити чітке регулювання прав власності, їхніх обтяжень і перехідних прав, що зменшує правові ризики для учасників ринку нерухомості. Принцип надійності реєстраційних записів означає, що дані в реєстрі повинні бути захищені від несанкціонованих змін і втручання, що гарантує їхню стабільність і невідомість [8].

Нормативно-правове регулювання державної реєстрації речових прав на нерухоме майно є одним з основних аспектів правової системи, який забезпечує захист прав власності, сприяє прозорості ринку нерухомості та економічному розвитку. В Україні цей процес регулюється низкою законодавчих актів і процедур, що спрямовані на удосконалення та адаптацію до сучасних вимог, особливо в умовах надзвичайних ситуацій, таких як воєнний стан.

Процедура реєстрації речових прав на нерухоме майно та їх обтяжень, а також права і обов'язки державних реєстраторів і нотаріусів, регулюється законодавством України, зокрема Законом України «Про державну реєстрацію речових прав на нерухоме майно та їх обтяжень» (далі – Закон). Цей Закон визначає порядок, за яким відбувається державна реєстрація прав на нерухоме майно та їх обтяжень, і забезпечує державне визнання та захист таких прав [6].

Крім вказаного закону, умови, підстави та процедури державної реєстрації прав, а також повноваження державних реєстраторів і нотаріусів визначено Порядком державної реєстрації речових прав на нерухоме майно та їх обтяжень, затвердженим постановою Кабінету Міністрів України від 25 грудня 2015 року № 1127 (далі – Порядок). Цей документ встановлює чіткі правила та процедури, необхідні для належного оформлення і реєстрації прав власності [7].

Необхідно враховувати, що основним принципом державної реєстрації прав є внесення інформації до Державного реєстру речових прав на нерухоме майно (далі - Державний реєстр прав) виключно на підставі та в порядку, визначених Законом про реєстрацію прав.

Відповідно до пункту 9 частини першої статті 27 цього Закону, державна реєстрація права власності та інших речових прав здійснюється на основі судового рішення, яке набуло законної сили, стосовно набуття, зміни або припинення права власності та інших речових прав на нерухоме майно, об'єкт незавершеного будівництва або майбутній об'єкт нерухомості.

Згідно з частиною першою статті 31-1 Закону про реєстрацію прав, реєстраційні дії на підставі судових рішень виконуються виключно на основі рішень, отриманих через інформаційну взаємодію між Державним реєстром прав та Єдиним державним реєстром судових рішень (далі - ЄДРСР), без необхідності подання заявником відповідної заяви.

Проте, згідно з першим абзацом підпункту 1 пункту 2 розділу II «Прикінцеві та перехідні положення» Закону № 1666-VIII «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо вдосконалення державної реєстрації прав на нерухоме майно та захисту прав власності», який набув чинності 02.11.2016, передбачено, що до впровадження інформаційної взаємодії між Державним реєстром прав та ЄДРСР, а також у випадках реєстраційних дій на підставі судових рішень, які набрали законної сили, до запровадження цієї взаємодії, реєстраційні дії здійснюються за зверненням заявника [5].

Державний реєстратор прав на нерухоме майно, з метою встановлення факту набуття, зміни або припинення речових прав на нерухоме майно та їх обтяжень, на основі поданого судового рішення, обов'язково використовує дані ЄДРСР через офіційний веб-портал судової влади України, перевіряючи наявність такого рішення в електронній формі, його документарну інформацію та реквізити.

У випадку відсутності судового рішення в ЄДРСР, державний реєстратор прав на нерухоме майно запитує копію такого рішення у відповідного суду, засвідчену у встановленому порядку.

Зазначимо, що введення в Україні правового режиму воєнного стану суттєво вплинуло на реєстраційні процедури. Відповідно до статей 12¹, 20 Закону України «Про правовий режим воєнного стану», а також указу Президента України від 24 лютого 2022 року № 64 «Про введення воєнного стану в Україні», Уряд України встановив особливі умови для проведення державної реєстрації речових прав на нерухоме майно та їх обтяжень, а також надання інформації з Державного реєстру речових прав на нерухоме майно. Це було закріплено в постанові від 6 березня 2022 року № 209 «Деякі питання державної реєстрації та функціонування єдиних та державних реєстрів, держателем яких є Міністерство юстиції, в умовах воєнного стану» (далі – Постанова № 209) [2].

Постанова № 209 внесла суттєві зміни в процедуру реєстрації, спрямовані на забезпечення безперервності процесу та захист інформації в умовах воєнного стану. Вона зосередилася на збереженні інформації, зокрема щодо персональних даних власників або користувачів нерухомого майна. Однак положення цієї постанови часто суперечать іншим нормативно-правовим актам, що ускладнює їх практичне застосування та призводить до затримок у реєстраційних процедурах.

Постанова № 209 також розширила перелік осіб, уповноважених на проведення державної реєстрації прав. Окрім державних реєстраторів та нотаріусів, що працюють з суб'єктом державної реєстрації, право на реєстрацію отримали посадові особи Міністерства юстиції України та його територіальних органів. Цей перелік затверджується Міністерством юстиції та повідомляється технічному адміністратору Державного реєстру речових прав на нерухоме майно.

Постанова № 209 також передбачила, що посадові особи територіальних органів Міністерства юстиції мають обмежені, але специфічні повноваження, зокрема, державну реєстрацію набуття обтяжень речових прав на нерухоме майно на підставі судового рішення, а також реєстрацію судового рішення про заборону проведення реєстраційних дій. Ці повноваження відрізняються від тих, які надаються державним реєстраторам і нотаріусам, що, у свою чергу, обмежує їх функції, як визначено Законом та Постановою № 209.

Постанова № 209 також визначила нові правила для державної реєстрації речових прав на нерухоме майно та їх обтяжень на підставі договорів, посвідчених нотаріусом під час воєнного стану, а також внесла зміни до процедури державної реєстрації права власності на нерухоме майно [2].

Необхідно звернути увагу на подальше вдосконалення законодавства, зокрема усунення прогалин і забезпечення єдності норм. В умовах розвитку цифрових технологій та глобалізації виникають нові виклики, пов'язані з реєстрацією прав на нерухоме майно. Це включає захист даних у цифрових реєстрах, забезпечення кібербезпеки та адаптацію законодавства до інновацій. Крім того, досвід інших країн у сфері реєстрації нерухомості може бути корисним для удосконалення української системи. Запозичення кращих практик, таких як блокчейн для реєстрації або використання штучного інтелекту, може сприяти підвищенню ефективності та прозорості реєстраційної системи. У підсумку, державна реєстрація речових прав на нерухоме майно в Україні потребує постійного вдосконалення з урахуванням сучасних викликів та тенденцій, що дозволить підвищити її ефективність і забезпечити надійний захист прав власників.

Висновки. Підсумовуючи вищевикладене, слід зазначити, що державна реєстрація речових прав на нерухоме майно є ключовим елементом забезпечення правової визначеності та захисту прав власників нерухомості. Ефективна система реєстрації зменшує ризики правових спорів і сприяє підвищенню рівня правової безпеки в суспільстві. Основою правового регулювання державної реєстрації речових прав є Закон України «Про державну реєстрацію речових прав на нерухоме майно та їх обтяжень». Цей закон визначає процедуру реєстрації, права та обов'язки суб'єктів, а також принципи, на яких базується реєстраційна система. Підкреслимо, що процедура державної реєстрації має відповідати сучасним вимогам простоти, прозорості та доступності. Впровадження електронних реєстрів і можливість онлайн-звернень значно підвищує ефективність реєстраційних процесів і зменшує навантаження на державних реєстраторів. У свою чергу, державний реєстратор виконує важливу функцію у забезпеченні законності та об'єктивності реєстрації прав. Важливим є забезпечення належної кваліфікації реєстраторів, їх правової відповідальності та невідступності для підвищення довіри до системи реєстрації. Однак, незважаючи на наявність розвиненої законодавчої бази, існують певні недоліки, які можуть спричинити правову невизначеність або затримки у реєстрації. На нашу думку, для покращення системи державної реєстрації речових прав на нерухоме майно необхідно: спрощення процедури реєстрації через діджиталізацію процесів; вдосконалення кваліфікаційних вимог до реєстраторів і системи їх підготовки; впровадження нових технологій для захисту даних і підвищення прозорості; постійний моніторинг і коригування законодавства відповідно до потреб практики.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ:

1. Гринько С.В. Принципи державної реєстрації права на земельні ділянки в Україні: нормативно-правовий аспект. *Науковий вісник Національного університету біоресурсів і природокористування України*. 2013. Вип. 182. Ч. 2. С. 78–81.
2. Деякі питання державної реєстрації та функціонування єдиних та державних реєстрів, держателем яких є Міністерство юстиції, в умовах воєнного стану: Постанова Кабінету Міністрів України від 06.03.2022 №209. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/209-2022-%D0%BF#Text>
3. Кеча А.С. Адміністративно-правове регулювання державної реєстрації речових прав на нерухоме майно: дис. ... канд.. юрид. наук: 12.00.07. Одеса, 2016. 228 с.
4. Нікітін В.В. Адміністративно-правові засади державної реєстрації речових прав на нерухоме майно та їх обтяжень у період воєнного стану. *Юридичний вісник*. 2023. №1 (66). С. 55-62.
5. Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо вдосконалення державної реєстрації прав на нерухоме майно та захисту прав власності: Закон України від 06.10.2016 № 1666-VIII. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1666-19#Text>
6. Про державну реєстрацію речових прав на нерухоме майно та їх обтяжень: Закон України від 01.07.2004 № 1952-IV URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1952-15#Text>

7. Про державну реєстрацію речових прав на нерухоме майно та їх обтяжень: Постанова Кабінету Міністрів України від 25.12.2015 № 1127. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1127-2015-%D0%BF#Text>

8. Томчук Г.О. Принципи механізму державної реєстрації речових прав на нерухоме майно. *Актуальні проблеми вітчизняної юриспруденції*. № 6. 2021. URL: http://apnl.dnu.in.ua/6_2021/14.pdf

REFERENCES:

1. Hryenko, S.V. (2013). Pryntsypy derzhavnoi reiestratsii prava na zemelni dilianky v Ukraini: normatyvno-pravovyi aspekt. [Principles of state registration of the right to land plots in Ukraine: regulatory and legal aspect]. *Naukovyi visnyk Natsionalnoho universytetu bioresursiv i pryrodokorystuvannia Ukrainy*, 182, 78–81 [in Ukrainian].

2. Deiaki pytannia derzhavnoi reiestratsii ta funktsionuvannia yedynykh ta derzhavnykh reiestriv, derzhatelem yakykh ye Ministerstvo yustyttsii, v umovakh voiennoho stanu. (2022, March 06). [Some issues of state registration and operation of unified and state registers, the holder of which is the Ministry of Justice, under martial law]. *Postanova Kabinetu Ministriv Ukrainy №209*. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/209-2022-%D0%BF#Text> [in Ukrainian].

3. Kecha, A.S. (2016). Administratyvno-pravove rehuliuвання derzhavnoi reiestratsii rechovykh prav na nerukhome maino. [Administrative and legal regulation of state registration of property rights to immovable property]. *Candidate's thesis*. Odesa [in Ukrainian].

4. Nikitin, V.V. (2023). Administratyvno-pravovi zasady derzhavnoi reiestratsii rechovykh prav na nerukhome maino ta yikh obtiazhen u period voiennoho stanu. [Administrative and legal principles of state registration of property rights to immovable property and their encumbrances during martial law]. *Yurydychnyi visnyk*, 1 (66), 55-62 [in Ukrainian].

5. Pro vnesennia zmin do deiakykh zakonodavchykh aktiv Ukrainy shchodo vdoskonalennia derzhavnoi reiestratsii prav na nerukhome maino ta zakhystu prav vlasnosti. (2016, October 06). [On making changes to some legislative acts of Ukraine regarding improvement of state registration of rights to real estate and protection of property rights]. *Zakon Ukrainy № 1666-VIII*. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1666-19#Text> [in Ukrainian].

6. Pro derzhavnu reiestratsiiu rechovykh prav na nerukhome maino ta yikh obtiazhen. (2004, July 01). [On state registration of property rights to immovable property and their encumbrances]. *Zakon Ukrainy № 1952-IV*. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1952-15#Text> [in Ukrainian].

7. Pro derzhavnu reiestratsiiu rechovykh prav na nerukhome maino ta yikh obtiazhen. (2015, December 25). [On state registration of property rights to immovable property and their encumbrances]. *Postanova Kabinetu Ministriv Ukrainy № 1127*. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1127-2015-%D0%BF#Text> [in Ukrainian].

9. Tomchuk, H.O. (2021). Pryntsypy mekhanizmu derzhavnoi reiestratsii rechovykh prav na nerukhome maino. [Principles of the mechanism of state registration of property rights to immovable property]. *Aktualni problemy vitchyznianoї yurysprudentsii*, 6. URL: http://apnl.dnu.in.ua/6_2021/14.pdf [in Ukrainian].

Стаття надійшла до редакції 9.05.2024

УДК 342.951

DOI: 10.36550/2522-9230-2024-16-128-132

Мігалатюк Владислав Вікторович,

аспірант кафедри права та правоохоронної діяльності

Центральноукраїнського державного університету

імені Володимира Винниченка

vmihalatiuk@cuspu.edu.ua

ORCID ID: 0009-0007-7638-1873

ІНФОРМАЦІЙНЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ АДМІНІСТРАТИВНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ ПРАВООХОРОННИХ ОРГАНІВ

Активний розвиток інформаційних процесів в Україні та їх поступове впровадження в управлінську діяльність, в тому числі і правоохоронних органів, стали одним із факторів розвитку нашої держави. Саме тому розвиток якісних параметрів інформаційного забезпечення адміністративної діяльності правоохоронних органів набуває дедалі більшого значення. Воно відкриває нові можливості для уникнення адміністративних спорів та запобігає вчиненню нових правопорушень, а також сприяє ефективному й точному прийняттю тих чи інших управлінських рішень під час виконання відповідних завдань.

Підвищення ефективності діяльності правоохоронних органів, яка направлена на забезпечення суспільного правопорядку, можливо досягнути в тому числі і шляхом використання сучасних інформаційних технологій. Тому цілком логічним є те, що інформаційні технології починають все ширше використовуватися різними органами

Випуск 16. 2024